

Miljö- och energidepartementet
m.registrator@regeringskansliet.se
astrid.ofverholm@regeringskansliet.se

Yttrande gällande Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget ”Kategorisering av verksamheter och åtgärder utifrån krav på miljökonsekvensbeskrivning”

Sammanfattning

Transportstyrelsen har tagit del av remissen gällande rubricerad redovisning av regeringsuppdraget. Transportstyrelsen lämnar synpunkter på remissen gällande den del som berör Havs- och Vattenmyndighetens (HaV) utredning om vattenverksamheter (bilaga 3 ”Förslag på vattenverksamheter som alltid ska innebära en betydande miljöpåverkan enligt 6 kap miljöbalken”).

Transportstyrelsen anser att beskrivningen av begreppen farleder och hamnar kan leda till otydligheter med de olika definitionerna av vattenområden som omnämns i förslaget.

I övrigt har Transportstyrelsen inga synpunkter på Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget.

Transportstyrelsens synpunkter

Transportstyrelsen finner att vissa definitioner med anledning av tolkningen av MKB-direktivet och förslaget om ändringar i miljöbedömningsförordningen 2017:966 6 § punkt 9 a och b (farleder och hamnar) är oklara.

Tolkning av begreppen ”inre vattenvägar” och ”farleder”

MKB-direktivets intention gällande skrivningen om inre vattenvägar bör enligt vår uppfattning klargöras.

Med hänvisning till SOU 2011:4 (EU:s införande av regelverk om inre vattenvägar i svensk rätt) gör HaV tolkningen att direktivets skrivning gällande begreppet ”vattenvägar” är det vi i Sverige benämner ”farleder” och att begreppet ”inre” refererar till sjöar och vattendrag.

Transportstyrelsen konstaterar att det enligt SOU 2011:4 finns beskrivet fem farleder i inlandsvatten för handelssjöfart. Transportstyrelsen uppfattar att HaV:s tolkning av direktivets skrivning gällande begreppet ”inre vattenvägar” är central för utformningen av förslaget men anser att HaV:s tolkning kan uppfattas som otydlig och skulle kunna leda till oklarheter och felaktiga slutsatser för de som berörs av förslaget.

Transportstyrelsens uppfattning är att begreppet inre vattenvägar är ett vidare begrepp som inte begränsas till farleder i sjöar och vattendrag. EU:s begrepp inre vattenvägar i Sverige motsvaras av Transportstyrelsens utpekande av inre vattenvägar vilket framgår av Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2014:96) om tekniska krav på fartyg i inlandssjöfart. Detta motsvarar i nuläget Göta älv, Vänern och Mälaren men det pågår en utredning på Transportstyrelsen som skulle kunna resultera i att ytterligare vattenområden blir aktuella då våghöjden är en styrande faktor. Detta skulle i sin tur kunna leda till att fler områden utpekade som ”inre vattenvägar”, även kustområden. Definitionen av farleder är enligt vår uppfattning leder som är utmärkta för sjöfarten med sjösäkerhetsanordningar som t.ex. prickar, bojar och fyrar och vars utsträckning framgår av de officiella sjökorten. Dessa finns till havs och längs kusterna samt i sjöar och kanaler. Det bör uppmärksammas att det finns betydligt fler farleder för handelssjöfart i svenska inlandsvatten än det som framgår av utredningen (fem stycken).

Inkludering av kustvatten har inte skett i förslaget om det som rör vattenverksamheter för ett anläggande av farleder (MKB-direktivet bilaga 1 punkt 8 a) på samma sätt som det som rör vattenverksamheter för anläggande av hamnar och kajer (MKB-direktivet bilaga 1 punkt 8 b). Det motiveras med att kustvatten inte finns med i direktivet när det gäller farleder och att dessa får bedömas från fall till fall. Vi vill åter betona att ett klagörande bör ske när det gäller direktivets intention om skrivningen ”inre vattenvägar” och om det ska begränsas till enbart sjöar och vattendrag.

Transportstyrelsens uppfattning är att det ur påverkanssynpunkt för miljön inte är någon större skillnad om det rör sig om vattenverksamheter i farleder utmed kusterna eller i inlandsvatten som sjöar och kanaler.

Definitionen ”inlandsvatten”

I den del av HaV:s utredning som berör vattenverksamhet för inrättande av farleder anges att ”inlandsvatten” enligt 5 kap miljöbalken och förordning (2004:660) om förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön är en lämplig definition då EU-direktivets ”inre” refererar till sjöar och vattendrag.

Transportstyrelsen finner det oklart om begreppet ”inlandsvatten” ska jämföras med begreppet ”inre vatten” enl. lag (2017:1272) om Sveriges

sjöterritorium och maritima zoner. Enligt vår tolkning skulle ett sådant jämförelse innebära att även farleder i havs- och kustområden omfattas av förslaget. Transportstyrelsen anser att beskrivningen av begreppen kan leda till otydligheter och att begreppsförvirring kan uppstå med de olika definitionerna av vattenområden som omnämns i förslaget.

Detta ärende har beslutats av överdirektör Anita Johansson. I den slutliga handläggningen av ärendet deltog avdelningsdirektör Gunnar Ljungberg och sektionschef Andreas Holmgren, den senare föredragande.

Anita Johansson
Överdirektör Transportstyrelsen